

באר אברהם

להפצת אור תורתו ותולדותיו
מבאר של הצדיק המופלא פועל הישועות
הרה"ק ר' אברהם מקנעהניטש
בחה"ק ר' יהודה צבי (השני) מסטרעטין (מנו"כ בעיר בודאפעשט)

גליון י"ב
תזריע-מצורע

על פי הבאר

אחר הסתלקותו הפתאומית של רבינו הרועה הנאמן המשיכו אלפי החסידים האבלים כמו תושבי העיר בודאפעשט והפליטים שזה מקרוב באו שהתחממו לאורו הזך במשך אותם שנים קשות לבוא להשתטח על קברו של רבינו, ותוך תקופה קצרה נתפרסם אשר רואים שם ישועות גדולות בכל העניינים. הדבר נודע ונתמשך שנים ארוכות ועד תקופת השואה היו המונים פוקדים את ציון המצוינת להיושע בדבר ישועה ורחמים והמקום נתקדש בפי תושבי העיר כמקום המסוגל לכל הישועות ובפרט לזיווגים הגונים.

הרה"ק מסאטמאר זי"ע שהכיר את רבינו בחיי חיותו העיד שלא כדרכו שיודע על יהודים שנושעו אחר שהתפללו שם וכן סיפר ששמע מחותנו הרה"ק מפלאנטש זי"ע שבבודאפעשט ידעו שכאשר נזקקים לישועה משתטחים על ציון הקודש ונושעים (מסופר שגם שלח בחור שציפה לזיווגו להתפלל שם). גם הרה"ק רבי יחזקאל"ע מערץ זי"ע שהתגורר בבודאפעשט היה רגיל לשפוך שם צקון לחשו בפישוט ידיים ורגליים והעיד שהוא מקום תפילה.

אף בזמנינו התפרסמו סיפורי ישועות רבים מאחינו בני ישראל שהשתטחו על ציון רבינו ושפכו שם שיחם, וכן כמה וכמה שפעלו למען הציון הקדוש ולמען הפצת תורתו של רבינו זכו לראות עין בעין ישועות גדולות.

ונסיים במילי דנחמה מלשונו הזהב של האי ספדנא, הגאון האדיר ר' אליעזר מישעל אב"ד טורקא ומחסידיו הנאמנים של רבינו, "ואברהם עודנו עומד לפני ה' - כי חי הוא במרומים. ובכן תעלה תפילתנו לפי כבוד קדושתו כי ימליץ טוב בעדנו ובעד כל קהל ישראל, כי ימחה דמעת עינינו, ינחמנו בנחמת ציון וירושלים, ואור צדיקים תאיר כאור החמה שבעתים, מזרה ישראל יקבצנו, ישוב ירחמנו, ה' צבאות גואלנו".

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו וגו' (ויקרא יד, ב)

יש לבאר מה שאמר הכתוב תורת המצורע, בהקדם ביאור הכתובים בפרשת נצבים "ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע ובחרת בחיים" (דברים ל, טו), ורבו הרקדוקים בזה, וכי נתן הקב"ה לישראל את המוות ואת הרע, ועוד, הרי כבר הקדים הכתוב ואמר את החיים ואת הטוב ומכלל הן אתה שומע לאו ולמה הוצרך לפורטם, ועוד יש להבין, וכי צריך ציווי לאדם שיבחר בחיים *.

וליישב כל זה על נכון, יש לבאר ע"פ מאמר רז"ל (ברכות ה, א) לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע וכו', אם נצחו מוטב ואם לאו יעסוק בתורה וכו', אם נצחו מוטב ואם לאו יקרא קריאת שמע שנאמר על משכבכם, אם נצחו מוטב ואם לאו יזכור לו יום המיתה שנאמר ודומנו סלה.

דהיינו שיש לאדם שתי דרכים איך להינצל מן היצר הרע, דרך הראשונה היא ע"י העסק בתורה וקבלת עומ"ש ודרך השנית היא ע"י היראה מיום המיתה, וההפרש ביניהם היא שכשיבחר בדרך הראשונה נכנס לליבו מיד רוח טהרה מתוך שמחה משא"כ הדרך השנית מביאתו לידי עצבות. וזהו שאמר הכתוב, ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב, ר"ל עצה להינצל מיצר הרע ע"י העסק בתורת החיים ובטוב נועם המצוות, וכמו כן את המוות ואת הרע, שיש עצה נוספת ע"י הזכרת יום המיתה, והכתוב מייעץ לאדם ובחרת בחיים ר"ל שתבחר את הדרך הראשונה ובה תוכל להינצל עוד היום מן החטא ולהרגיש את נעימות ועריבות התורה והמצוות.

ועל זאת התפלל דוד המלך ע"ה ואמר (תהילים טו, יא) תודיעני אורח חיים - היינו שאתגבר על יצרי ע"י העסק התורת חיים, ובה ארויה שובע שמחות את פניך - שאהיה שמח וטוב לב ולא עצב ע"י זכרון יום המיתה.

ובזה נבין מאמר כתוב וזאת תהיה תורת המצורע - מצורע נטריקון מוציא רע, ר"ל שהבא להוציא ולבער הרע מקרבו, יעשנו דייקא ע"י עסק התורה הקדושה ולא ע"י זכרון יום המיתה כדאמרן, ועל ידי כך ביום טהרתו - היינו שירגיש בו ביום את רוח הטהרה בקרבו.

* וראה בגליון פרשת תרומה מה שתיירץ רבינו בזה, שאפילו בעיני התורה והמצוות יש לבחור בחיים שלא יהיה בהם שמץ איסור.

מבאר הישועות

סיפר הגה"צ ר' משה אהרן רייך שליט"א מה שראה בעיניו בימי ילדותו כשהתגוררה משפחתו בעיר בודאפעסט:

פעם אחת נחלה אחיו הצעיר במחלת האסכרה, ומצבו הורע מיום ליום עד שהיה בין החיים לבין המוות. אביו הרה"ח ר' אברהם שמעון ז"ל אמר לאשתו שכבר נראים בילד סימני גסיסה רח"ל ושוב אסור לנגוע בו. אם הילד לא איבדה את עשתונותיה וצעקה לבעלה שירוץ תיכף ומיד לציונו הק' של רבינו וירעיש עולמות בעבור רפואת בנו הקטן.

ר' אברהם שמעון עשה כעצת אשתו ושם פעמיו לציון רבינו יחד עם בנו בעל המספר ר' משה אהרן, והפילו את תחינתם שם ואח"כ נעמדו להתפלל תפילת מנחה בחדר הטהרה בבית החיים ברוב כוונה ותחנונים.

כאשר סיימו את תפילתם ופנו לשוב לביתם אמר ר' אברהם שמעון ז"ל לבנו ר' משה אהרן שיבלחט"א שהוא מרגיש ברוחו שתפילה זו עשתה רושם ואותו צדיק רבינו הק' פעל עבורם ישועה מן השמים.

וכאשר הרגיש כן היה, כאשר הגיעו לביתם ראו שהילד כבר יצא מכלל סכנה, וכך מיום ליום הוטב מצבו עד שהחלים כליל ממחלתו והבריא כאחד האדם.

רבינו נטמן בבה"ח הארטאדאקסי בבודא.
לתועלת הנוסעים כתובת הציון היא:
Csörsz u. 55, 1124 Budapest
בשביל המרכזי בצד ימין קברו של הגאון רבי
קאפיל רייך אב"ד בודאפעסט, בהמשך
בשורה יותר פנימית מצד ימין קבר רבינו.

חלק מהוצאות הגליון נתנדבו
לכבוד נשמת רבינו הקדוש
רבי ישעיה ב"ר משה מקערעסטיר ז"ע
לרגל יום ההילולא - ג' אייר

חלק מהוצאות הגליון נתנדבו
לזכות גיטל בת רחל לאה
לזיווג הגון בקרוב

חלק מהוצאות הגליון נתנדבו
לזכות יוטא איידל בת רחל לאה
לזיווג הגון בקרוב

באר המעשיות

להעבירו מן העולם

לרגל יומ"ד קדישא של הרה"ק ר' ישעיה מקערעסטיר ז"ע - ג' אייר

סיפר יהודי אחד ושמו ר' מרדכי קרויס ז"ל, ממשפחת חסידי הרה"ק ר' ישעיה מקערעסטיר ז"ע מה שבדידיה הוה עובדא.

בראשית שנות מלחמת העולם הראשונה היה הוא, ר' מרדכי, אברך צעיר לימים תיכף אחר נישואיו. בעת ההיא יצאה הפקודה מאת השלטון כי חובה על כל האברכים בגילו להתגייס לעובדת הצבא. הלך ר' מרדכי אל ראש העיר ושיחדו במתנת כסף הגונה וכמו כן היה נצרך לשחד את הפקיד הממונה על אזור מגוריו בממון רב. ואכן עלה בידו שבשכר זאת יעלימו עיניהם ממנו.

אך אותו פקיד היה רשע עריץ ושונא ישראל מובהק ובכל עת שכלתה הפרוטה מכיסו היה בא לבית אביו של ר' מרדכי ותובע עוד ממון ומחמת הפחד ממנו הוצרכו למלאות חפצו שוב ושוב. פעם אחת בא לביתם ותבע סכום גדול והתחיל לאיים שבאם לא יסלקו לידו את המעות תיכף ומיד, ילשין לצבא על שבנם משתמט הוא ואחת תהיה דתו.

מעת שחלה על ר' מרדכי חובת הגיוס לצבא הזכיר את עצמו כמה וכמה פעמים לפני רבינו שיזכה להינצל מידם אך רבינו פטרו בלא כלום, אך בעת הזו שרעה שכמעט וכלתה אליו הרעה נסע שוב לקערעסטיר והפעם נכנס אל הרבנית הצדקנית ותינה את צערו שכבר כמה וכמה פעמים הזכיר את עצמו לפני רבינו ולא נענה ועתה הוא נזקק לישועה במהרה.

אחרי כן נכנס לחדר קדשו של רבינו והתחנן על נפשו שרבינו יפעל עבורו ישועה, ובתוך כן נכנסה הרבנית והפצירה ברכיבו שיברכהו באמרה, הלא ר' מרדכי נשא אשה לפני זמן קצר, ורבינו היה השדכן וגם השושבין בחופתו. בשמוע רבינו את הפצרותיה העביר כמה פעמים את ידיו הק' מעל פניו כאשר היה מנהגו בעת קריאת פתקאות ונענה ואמר: "איך האב בקבלה פונים ליסקער רבי'ן זכר צדיק לברכה אז אויב מ'האט נישט קיין שום ברירה מיט אן ערל, איז פון די קלענסטע זאכן אים פון די עולם אוועק צו שיקן" (קבלה בידי ממו"ר מליסקא זצ"ל, שכאשר אין שום ברירה עם ערל, אזי מהדברים הקטנים להעבירו מן העולם).

אח"כ אמר לר' מרדכי, לך נא אל השכן ר' ישראל בעל עגלה ותאמר לי בשמי שיכין סוסים טובים ו'שליטן' (מזחלת) היות והשלג גדול, לנסוע מחר באשמורת הבוקר לליסקא להתפלל על ציון הרבי. כן היה ולמחרת לפנות בוקר נסע רבינו עם ר' מרדכי והשתטחו על ציון הרה"ק מליסקא, ור' מרדכי הבחין שבעת שרבינו הוציא מאמתחתו את כל הפתקאות של אלו שהזכירו עצמם לפניו וקראם שם כדרכו בקודש, אזי בהגיעו לקוויטל של ר' מרדכי עשה תנועות משונות בידי, שלא כפי דרכו.

כאשר סיים רבינו את קריאת הפתקאות פנה אל ר' מרדכי ובשרו שיכול לחזור לביתו ואין לו מה להתיירא מאותו רשע כי הוא כבר התפגר והלך מהעולם. ר' מרדכי עשה כדברי רבינו ונסע משם לעיר מגוריו וכאשר הגיע לשם מצא את כל העיר כמרקחה כי הפקיד הנ"ל נעלם מהעיר ולא נודעו עקבותיו. רק לאחר כמה ימים הגיע טעלעגראם מעיר רחוקה במדינת איטאליע שמצאו את גופת הפקיד בבית מלון אחד עם כלי יריה בידו וכפי הנראה ירה בעצמו ומת, כן יאבדו כל אויביך ה'.

ר' מרדכי בירר את הזמן המדויק שמקרה זה אירע, ומצא שבאותה העת שעמד רבינו אצל ציון רבו הק' מליסקא ועשה בידו תנועות משונות, באותה שעה שם הפקיד העריץ קץ לחייו ורבינו העבירו מהעולם כפי שאמר, וליהודים היתה אורה.

(מופת הדור)